ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

zo 17. apríla 2008 *

V spojených veciach C-373/06 P, C-379/06 P a C-382/06 P,

ktorých predmetom sú odvolania podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 5. septembra 2006,

Thomas Flaherty (C-373/06 P), bydliskom v Mainsteri (Írsko),

Larry Murphy (C-379/06 P), bydliskom v Brandyhille (Írsko),

Ocean Trawlers Ltd (C-382/06 P), so sídlom v Killybegs (Írsko),

v zastúpení: D. Barry, solicitor, a A. Collins, SC, (C-373/06 P, C-379/06 P a C-382/06 P), ako aj poslední uvedení a P. Callagher, SC, (C-379/06 P),

žalobcovia,

* Jazyk konania: angličtina.

ďalší účastníci konania:

Írsko,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: B. Doherty a M. van Heezik, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia A. Tizzano, A. Borg Barthet (spravodajca), M. Ilešič a E. Levits,

generálna advokátka: E. Sharpston,
tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 20. septembra 2007,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 11. decembra 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Páni Flaherty a Murphy, ako aj spoločnosť Ocean Trawlers Ltd, sa svojimi odvolaniami domáhajú zrušenia rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 13. júna 2006, Boyle a i./Komisia (T-218/03 až T-240/03, Zb. s. II-1699, ďalej len „napadnutý rozsudok"), ktorým Súd prvého stupňa jednak odmietol ako neprípustné ich žaloby smerujúce k zrušeniu rozhodnutia Komisie 2003/245/ES zo 4. apríla 2003, ktoré sa týka žiadostí doručených Komisii o zvýšenie cieľov VUP IV na účely zvýšenia bezpečnosti, zdokonalenia plavby na mori, zlepšenia hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok na plavidlách dlhších ako 12 m [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ L 90, s. 48, ďalej len „sporné rozhodnutie"), jednak im nariadil, aby znášali svoje vlastné trovy konania.

2 Uznesením predsedu Súdneho dvora z 5. marca 2007 boli veci C-373/06 P, C-379/06 P a C-382/06 P spojené na účely ústnej časti konania, ako aj rozsudku.

Právny rámec

3 Dňa 26. júna 1997 Rada Európskej únie prijala rozhodnutie 97/413/ES o cieľoch a podrobných pravidlách reštrukturalizácie sektora rybného hospodárstva Spoločenstva na obdobie od 1. januára 1997 do 31. decembra 2001 na účely dosiahnutia trvalo udržateľnej rovnováhy medzi zdrojmi a ich využívaním [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 175, s. 27).

4 Podľa článku 4 ods. 2 uvedeného rozhodnutia:

„Vo viacročných usmerňovacích programoch určených členským štátom sú zvýšenia kapacity, ktoré vyplývajú výlučne zo zlepšení v oblasti bezpečnosti, v každom jednotlivom prípade dôvodom pre zvýšenie v rovnakej miere cieľov segmentov flotíl, ak uvedené zvýšenia kapacity nemajú za následok zvýšenie rybolovného výkonu dotknutých plavidiel.“ [*neoficiálny preklad*]

5 Bod 3.3 prvý odsek prílohy rozhodnutia Komisie 98/125/ES zo 16. decembra 1997 o schválení viacročného usmerňovacieho programu írskej rybárskej flotily na obdobie od 1. januára 1997 do 31. decembra 2001 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 39, s. 41, ďalej len „VUP IV“) znie:

„Členské štáty môžu Komisii kedykoľvek predložiť program na zvýšenie úrovne bezpečnosti. V súlade s ustanoveniami článkov 3 a 4 rozhodnutia 97/413/ES… Komisia rozhodne, či je zvýšenie kapacity stanovené v takom programe dôvodom príslušného zvýšenia cieľov VUP IV.“ [*neoficiálny preklad*]

Okolnosti predchádzajúce sporu

6 Okolnosti predchádzajúce sporu vedúcemu k vydaniu napadnutého rozsudku, ktoré sú v ňom uvedené, možno zhrnúť tak, ako je uvedené nižšie.

7 V rokoch 1999 až 2001 si írske ministerstvo s právomocami v oblasti námorníctva a prírodných zdrojov (ďalej len „ministerstvo“) a Komisia vymenili korešpondenciu týkajúcu sa článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413.

8 V tomto období predložili všetci 23 žalobcovia v prvostupňovom konaní ministerstvu na základe článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413 a bodu 3.3 prílohy rozhodnutia 98/125 žiadosti o zvýšenie kapacity v dôsledku zlepšení dosiahnutých v oblasti bezpečnosti.

9 Listom zo 14. decembra 2001 požiadalo ministerstvo na základe článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413 Komisiu o zvýšenie o 1 304 brutto ton pre polyvalentný segment a o 5 335 brutto ton pre pelagický segment írskej flotily. Tento list doplňoval predchádzajúcu žiadosť ministerstva týkajúcu sa dvoch plavidiel, zaslanú Komisii ako „pilotnú vec“.

10 Uvedený list ministerstva uvádzal, že nasleduje po žiadostiach 38 vlastníkov plavidiel, ktorí svoje plavidlo upravili alebo nahradili, resp. mali v úmysle tak urobiť. Sprevádzala ho podrobná dokumentácia týkajúca sa týchto 38 plavidiel. Z tabuľky pripojenej k tomuto listu vyplýva, že medzi týchto vlastníkov patrí 18 žalobcov v prvostupňovom konaní.

11 Výrok napadnutého rozhodnutia znie:

„*Článok 1*

Oprávnenosť žiadostí

Žiadosti o zvýšenie cieľov VUP IV v oblasti tonáže sa považujú za oprávnené za týchto podmienok:

1. žiadosti zaslal členský štát pre každý jednotlivý prípad pred 31. decembrom 2001;

2. plavidlo je riadne zapísané v registri flotily Spoločenstva;

3. celková dĺžka dotknutého plavidla je aspoň 15 metrov;

4. zvýšenie tonáže musí byť výsledkom modernizačných prác na hlavnej palube, ktoré sa uskutočnili alebo majú uskutočniť na už existujúcom zaregistrovanom rybárskom plavidle, starom v čase začatia uvedených prác najmenej 5 rokov. V prípade, že sa plavidlo stratilo na mori, musí byť zvýšenie tonáže výsledkom väčšieho objemu na hlavnej palube náhradného plavidla oproti plavidlu stratenému na mori;

5. zvýšenie tonáže sa zdôvodní zvýšením bezpečnosti, zdokonalením plavby na mori, zlepšením hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok;

6. objem nachádzajúci sa pod hlavnou palubou upraveného alebo náhradného plavidla sa nezvýši.

Žiadosti, v ktorých ide o zvýšenie cieľov VUP IV v oblasti výkonu, sú neoprávnené.

Článok 2

Žiadosti, ktorým sa vyhovelo na základe kritérií stanovených v článku 1, sú uvedené v prílohe I.

Žiadosti, ktoré boli na základe kritérií stanovených v článku 1 zamietnuté, sú uvedené v prílohe II.

Článok 3

Toto rozhodnutie je adresované Belgickému kráľovstvu, Írsku, Holandskému kráľovstvu, Švédskemu kráľovstvu a Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska.“ [*neoficiálny preklad*]

12 Zoznam „zamietnutých žiadostí“ v prílohe II sporného rozhodnutia zahŕňa žiadosti odvolateľov týkajúce sa nových plavidiel, ktoré mali nahradiť MFV Westward Isle (Flaherty), the MFV Menhaden (Murphy) a MFV Golden Rose (Ocean Trawlers Ltd), pričom žiadne z týchto plavidiel sa nestratilo na mori.

Konanie na Súde prvého stupňa a napadnutý rozsudok

13 Na Súde prvého stupňa sa 23 žalobcov domáhalo zrušenia sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom ním boli zamietnuté ich žiadosti o zvýšenie kapacity ich plavidiel. Všetky tieto žiadosti sa týkali stavby nových plavidiel, ktoré mali nahradiť existujúce plavidlá, ktoré sa nestratili na mori. Títo žalobcovia sa na podporu svojich návrhov odvolávali na nedostatok právomoci Komisie, nedostatok odôvodnenia tohto rozhodnutia a porušenie zásady rovnosti zaobchádzania.

14 Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku najskôr preskúmal námietku neprípustnosti vznesenú Komisiou smerujúcu k tomu, aby sa rozhodlo, že uvedení žalobcovia neboli priamo a osobne dotknutí sporným rozhodnutím v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES. Súd prvého stupňa zamietol túto námietku predovšetkým z dôvodov, že jednak toto rozhodnutie treba považovať za súbor jednotlivých rozhodnutí, z ktorých každé ovplyvňuje právne postavenie majiteľov plavidiel uvedených v prílohách toho istého rozhodnutia vrátane právneho postavenia žalobcov, ktorí boli charakterizovaní vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe a tým individualizovaní obdobným spôsobom ako osoba, ktorej bolo rozhodnutie určené, a jednak že uvedené rozhodnutie má priamo účinky na právne postavenie žalobcov, keďže nenecháva žiadny priestor na voľnú úvahu subjektom, ktorým je určené, pokiaľ ide o ich povinnosť ho vykonať.

15 Súd prvého stupňa však odmietol ako neprípustné žaloby štyroch žalobcov v prvom stupni, pričom traja z nich podali prejednávané odvolania. Súd prvého stupňa v tomto ohľade rozhodol tak, ako je uvedené v bodoch 61 a 62 napadnutého rozsudku:

„61 Vzhľadom na odpovede Írska na otázky položené v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania však Súd prvého stupňa bez návrhu vzniesol otázku, či štyria zo žalobcov mali v tomto prípade právny záujem na konaní… Ide o žalobcov Thomas Flaherty (T-224/03), Ocean Trawlers Ltd (T-226/03), Larry Murphy (T-236/03) a O'Neill Fishing Co. Ltd (T-239/03).

62 Z týchto odpovedí vyplýva, že žiadosti podané týmito štyrmi žalobcami sa zakladajú na ich zámere v danom čase nechať postaviť plavidlá a pomenovať ich menami uvedenými v prílohe II [sporného] rozhodnutia. Ukázalo sa však, že títo žalobcovia k stavbe plavidiel nepristúpili, takže ku dňu prijatia [sporného] rozhodnutia v skutočnosti neboli majiteľmi dotknutých plavidiel. Z toho vyplýva, že uvedení žalobcovia nemali záujem na konaní. V každom prípade nie sú osobne dotknutí [sporným] rozhodnutím, pretože dotknuté plavidlá sú fiktívne."

16 Súd prvého stupňa po druhé preskúmal spornú pôsobnosť vo vzťahu k plavidlám ostatných 19 žalobcov v prvom stupni takto:

„105 Treba konštatovať, že článok 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413… neukladá žiadne obmedzenie, pokiaľ ide o vek plavidla oprávneného využiť výhodu zo zvýšenia kapacity v oblasti bezpečnosti. Znenie tohto ustanovenia umožňuje na prvý

pohľad každé zvýšenie kapacity vyplývajúce zo zlepšení v oblasti bezpečnosti za predpokladu, že tieto zvýšenia nespôsobujú zvýšenie rybolovného výkonu. Ak by chcela Rada vylúčiť nové plavidlá, pravdepodobne by to uviedla…

…

108 V rozpore s tvrdením Komisie sa pod pojmom zlepšenia uvedenom v článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413 nemajú chápať zlepšenia na konkrétnom plavidle, ale odkaz na národnú flotilu. Z tohto hľadiska treba najmä zdôrazniť, že bod 3.3 prílohy rozhodnutia 98/125 odkazuje na „program na zvýšenie úrovne bezpečnosti“ národnej flotily vo všeobecnosti.

109 Rovnako treba zohľadniť ciele rozhodnutia 97/413. Toto rozhodnutie má v skutočnosti za cieľ zachovať populáciu rýb vo vodách Spoločenstva. Rada však zohľadnila „potrebu zabezpečiť v rámci rybárskej flotily Spoločenstva čo možno najvyššie bezpečnostné normy“ [*neoficiálny preklad*] (dvanáste odôvodnenie). Preto do uvedeného rozhodnutia zaradila článok 3 (týkajúci sa rybárskych plavidiel s celkovou dĺžkou menej ako 12 metrov, iných ako trawlerov) a článok 4 ods. 2.

110 V rozpore s tvrdením Komisie nie je na účely zabezpečenia vyššie uvedeného cieľa rozhodnutia 97/413 nevyhnutné vylúčiť nové plavidlá z režimu zavedeného článkom 4 ods. 2 tohto rozhodnutia. Súd prvého stupňa v tejto súvislosti zdôrazňuje, že toto posledné uvedené ustanovenie je v súlade s týmto cieľom v tom, že zakazuje každé zvýšenie rybolovného výkonu. Komisia,

ktorá sa dovoláva značných zvýšení veľkosti, ktoré nesúvisia s dôvodmi bezpečnosti, mohla skúmať plavidlá v každom jednotlivom prípade, aby zistila, či išlo, alebo nešlo o zvýšenie rybolovného výkonu. Sama totiž uvádza, že zákaz takéhoto zvýšenia smeruje k naplneniu všeobecného cieľa rozhodnutia 97/413, ktorým je znížiť množstvo ulovených rýb v Spoločenstve…

…

134 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba rozhodnúť tak, že Komisia tým, že v [spornom] rozhodnutí určila kritériá, ktoré nestanovuje právna úprava uplatniteľná na tento prípad, prekročila svoje právomoci. Preto treba prvý žalobný dôvod prijať a [sporné] rozhodnutie zrušiť bez toho, aby bolo potrebné skúmať ostatné žalobné dôvody."

Odvolania

17 Žalobcovia vo svojich odvolaniach tvrdia, že posúdenie prípustnosti ich žalôb Súdom prvého stupňa je postihnuté vadou spočívajúcou v nesprávnom právnom posúdení. Navrhujú, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom ním boli odmietnuté ich žaloby a v akom ním boli zaviazaní, aby znášali svoje vlastné trovy v prvostupňovom konaní. Navrhujú tiež zrušiť sporné rozhodnutie a zaviazať Komisiu na náhradu trov prvostupňového konania a ako aj konania v tomto stupni.

18 Komisia navrhuje, aby sa odvolania zamietli ako nedôvodné a aby boli odvolatelia zaviazaní na náhradu trov konania.

Argumentácia účastníkov konania

19 Pred Súdnym dvorom žalobcovia tvrdia, že Súd prvého stupňa dospel k nesprávnemu záveru, že nemajú záujem na konaní a nie sú osobne dotknutí sporným rozhodnutím z dôvodu, že plavidlá, pre ktoré boli podané žiadosti o zvýšenie kapacity, boli fiktívne.

20 Po prvé odvolatelia tvrdia, že prípustnosť ich žalôb treba posudzovať z hľadiska ich záujmu na konaní ku dňu podania žiadosti o zvýšenie kapacity a nie na základe budúcej a hypotetickej udalosti. Súd prvého stupňa teda tým, že posudzoval záujem na konaní ku dňu prijatia sporného rozhodnutia, použil nesprávne právne kritérium.

21 Po druhé tvrdia, že z dokumentov predložených Súdu prvého stupňa jasne vyplýva, že tak ku dňu podania ich žalôb na Súd prvého stupňa, ako aj ku dňu prijatia sporného rozhodnutia, boli za predpokladu, že by sa tento posledný uvedený dátum mohol považovať za rozhodujúci dátum, skutočne vlastníkmi plavidiel, vo vzťahu ku ktorým Komisia dostala a zamietla žiadosti o zvýšenie kapacity. Z toho vyplýva, že Súd prvého stupňa sa dopustil podstatnej chyby pri posudzovaní dokumentov predložených v prvom stupni, čo by malo podľa ustálenej judikatúry viesť k zrušeniu napadnutého rozsudku.

22 Po tretie odvolatelia uvádzajú, že Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku konštatoval, že všetky žiadosti o zvýšenie kapacity sa týkajú nových plavidiel, pričom veľa z týchto žiadostí bolo podaných s ohľadom na plavidlá, ktorých výroba sa plánovala. To jasne vyplýva zo žiadostí predložených v ich mene Komisiou. Okrem toho Súd prvého stupňa nepreskúmal, či každé plavidlo, pre ktoré bola podaná žiadosť, bolo postavené ku dňu prijatia sporného rozhodnutia alebo ku dňu podania žalôb

o neplatnosť, keďže táto skutočnosť podľa neho nie je relevantná. Odvolatelia okrem toho tvrdia, že vzhľadom na to, že Súd prvého stupňa rozhodol, že Komisia bola povinná preskúmať žiadosti o výrobu nových plavidiel, mal rozhodnúť o týchto žiadostiach podľa uplatniteľného práva. Záver, že odvolatelia nie sú osobne dotknutí, keďže dotknuté plavidlá sú fiktívne, teda nie je z právneho hľadiska dôvodný a je v rozpore so samotným odôvodnením napadnutého rozsudku.

23 Komisia tvrdí, že prípustnosť žalôb nemožno určiť na základe budúcej a hypotetickej udalosti. Súd prvého stupňa však takúto udalosť neuviedol. Naopak, zohľadnil nespochybnenú skutočnosť, že odvolatelia nikdy nepostavili plavidlá vymenované v prílohe II sporného rozhodnutia. Podľa Komisie teda žiadna skutočnosť neumožňovala určiť vlastníkov týchto plavidiel.

Posúdenie Súdnym dvorom

24 Otázka, či sa Súd prvého stupňa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že vyhlásil žaloby, ktoré mu podali odvolatelia, za neprípustné, treba preskúmať na základe posúdenia záujmu na konaní posledných uvedených a otázky, či boli, alebo neboli osobne dotknutí, Súdom prvého stupňa.

O záujme na konaní

25 Podľa ustálenej judikatúry musí žalobcov záujem na konaní týkajúci sa predmetu žaloby existovať v štádiu podania žaloby, inak by bola žaloba neprípustná. Tento

predmet sporu musí pretrvávať, rovnako ako záujem na konaní, až do vyhlásenia rozhodnutia súdu, inak by muselo byť konanie zastavené, čo predpokladá, že výsledok konania prináša prospech účastníkovi konania, ktorý žalobu podal (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. júna 1986, AKZO Chemie a AKZO Chemie UK/Komisia, 53/85, Zb. s. 1965, bod 21, ako aj analogicky rozsudky z 19. októbra 1995, Rendo a i./Komisia, C-19/93 P, Zb. s. I-3319, bod 13; z 13. júla 2000, Parlament/Richard, C-174/99 P, Zb. s. I-6189, bod 33, a zo 7. júna 2007, Wunenburger/Komisia, C-362/05 P, Zb. s. I-4333, bod 42).

26 Z bodov 61 a 62 napadnutého rozsudku v spojení s bodom 17 uvedeného rozsudku vyplýva, že Súd prvého stupňa vzal do úvahy postavenie vlastníkov ku dňu prijatia sporného rozhodnutia plavidiel uvedených v prílohe II uvedeného rozhodnutia ako rozhodujúci prvok na určenie záujmu na konaní žalobcov.

27 Súd prvého stupňa teda vychádzal zo zásady, že 19 zo žalobcov, o ktorých implicitne konštatoval, že už postavili dotknuté plavidlá alebo začali s ich stavbou, mohlo byť považovaných za vlastníkov týchto plavidiel ku dňu prijatia sporného rozhodnutia, a teda mali právny záujem na dosiahnutí jeho zrušenia, zatiaľ čo to neplatilo pre ostatných štyroch žalobcov. Pokiaľ ide o posledných uvedených, Súd prvého stupňa konštatoval, že ku dňu prijatia uvedeného rozhodnutia ešte nepristúpili k stavbe plavidiel uvedených v prílohe II tohto rozhodnutia, takže neboli ich vlastníkmi. Súd prvého stupňa z toho vyvodil, že teda nemali záujem na konaní.

28 V tomto ohľade treba pripomenúť, že v prejednávaných sporoch ide o konanie o povolení. Určitá tonáž je povolená pre rybársku flotilu každého členského štátu a osobitné zvýšenia tejto tonáže môžu byť povolené rozhodnutím Komisie, ak sú splnené určité kritériá. Tieto kritériá predovšetkým predpokladajú, že zvýšenie kapacity v zmysle tonáže vyplýva z modernizačných prác sledujúcich zvýšenie bezpečnosti.

29 Je tiež potrebné uviesť, že pred Súdom prvého stupňa sa neuvádzalo ani to, že toto konanie vyžaduje, aby potrebné práce boli vykonané alebo aspoň začaté pred udelením dotknutého povolenia. Ako vyplýva z bodu 61 napadnutého rozsudku v spojení s jeho bodom 17, túto otázku vzniesol bez návrhu samotný Súd prvého stupňa.

30 Súd prvého stupňa však v rámci preskúmavania tejto otázky neuviedol žiadne ustanovenie v uplatniteľnej právnej úprave Spoločenstva, z ktorého by taká povinnosť vyplývala.

31 Súd prvého stupňa navyše v bodoch 100 až 134 napadnutého rozsudku rozhodol, a v rámci prejednávaných odvolaní to nespochybnil, že zlepšenia v oblasti bezpečnosti odôvodňujúce zvýšenie kapacity v zmysle tonáže môžu viesť k stavbe náhradného plavidla.

32 Za týchto okolností Súd prvého stupňa prehliadol skutočnosť, že každá osoba, ktorá požiadala pri dodržaní použiteľných pravidiel v tomto ohľade o zvýšenie kapacity z dôvodu zlepšení v oblasti bezpečnosti vyplývajúcej zo stavby náhradného plavidla, má zjavne právny záujem na zrušení rozhodnutia zamietajúceho také povolenie. Je síce pravda, že tento právny záujem je naliehavejší u tých, ktorí už ku dňu prijatia tohto rozhodnutia vynaložili výdavky na stavbu plavidla, ale taký záujem existuje aj u tých osôb, ktoré ešte nezačali s takou stavbou.

33 Zrušenie rozhodnutia Komisie, ktorým sa odmieta udelenie požadovaného povolenia, má totiž v dôsledku toho pre všetky osoby, ktorých žiadosti boli zamietnuté, za následok, že vydanie povolenia bude opäť možné na základe nového preskúmania týchto žiadostí, ktoré Komisia musí vykonať. Pokiaľ dôjde k vydaniu tohto povolenia, znamená to, že všetky opatrenia, ktoré ešte treba vykonať na účely uskutočnenia alebo využitia zvýšenia požadovanej kapacity, môžu byť vykonané pri dodržaní prípadne použiteľných podmienok a lehôt.

34 Súd prvého stupňa sa teda dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že v bode 62 napadnutého rozsudku rozhodol, že odvolatelia nemali záujem na konaní z dôvodu, že ku dňu prijatia sporného rozhodnutia nepristúpili k stavbe plavidiel uvedených v jeho prílohe II, takže k tomuto dňu neboli ich vlastníkmi.

35 V dôsledku toho je potrebné konštatovať, že všetci žalobcovia v prvom stupni mali záujem na konaní proti spornému rozhodnutiu.

O otázke, či žalobcovia boli osobne dotknutí

36 Na úvod je potrebné pripomenúť, že z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že iné osoby ako tie, ktorým je rozhodnutie určené, môžu tvrdiť, že sa ich rozhodnutie osobne týka iba vtedy, keď sa ich dotýka na základe ich určitých osobitných vlastností alebo na základe okolnosti, ktorá ich charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe, a tým ich individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je rozhodnutie určené (rozsudky z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, Zb. s. 197, 223; zo 17. januára 1985, Piraiki-Patraiki a i./Komisia, 11/82, Zb. s. 207, bod 11, a z 22. novembra 2007, Sniace/Komisia, C-260/05 P, Zb. s. I-10005, bod 53).

37 Pri vyhlasovaní žalôb štyroch žalobcov, medzi ktorých patria odvolatelia, za neprípustné, sa Súd prvého stupňa tiež domnieval, že poslední uvedení neboli osobne dotknutí v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES. Súd prvého stupňa síce pripustil, že všetci žalobcovia v prvom stupni boli priamo dotknutí sporným rozhodnutím a že skutočnosť, že poslední uvedení boli vlastníkmi plavidiel uvedených v prílohách stačí

na preukázanie toho, že boli osobne dotknutí, ale odvolateľov odlíšil len na základe toho, že ich plavidlá boli „fiktívne“.

38 Ako uviedla generálna advokátka v bodoch 31 a 32 svojich návrhov, výraz „fiktívny“ môže mať dva rôzne významy. Obvyklý význam tohto výrazu označuje niečo, čo nie je skutočné alebo o čoho existencii existujú pochybnosti, a preto existuje len v predstavách. V prejednávaných veciach by to znamenalo, že žalobcovia v skutočnosti nechceli nahradiť svoje pôvodné plavidlá náhradnými plavidlami s dodatočnou bezpečnostnou kapacitou alebo že išlo len o neurčitú myšlienku alebo plán, s ktorými nie je spojený žiadny hmatateľný výsledok.

39 Z bodu 62 napadnutého rozsudku vyplýva, že pokiaľ ide o odvolateľov, Súd prvého stupňa vyvodil taký „fiktívny“ charakter ich plavidiel zo skutočnosti, že tieto plavidlá neboli postavené ku dňu prijatia sporného rozhodnutia.

40 Je však pravda, ako tvrdí Komisia, že otázka, či plavidlo bolo, alebo nebolo postavené, je skutkovou otázkou, ktorá nemôže byť predmetom odvolania, iba že by sa ukázalo, že Súd prvého stupňa skreslil skutočnosti v tomto ohľade. Naproti tomu otázka, či skutočnosť, že plánované plavidlo doposiaľ nebolo postavené, znamená, že žalobca nie je osobne dotknutý, je právnou otázkou, ktorá môže byť predmetom odvolania.

41 Z rovnakých dôvodov, aké sú uvedené v bodoch 25 až 32 tohto rozsudku, pokiaľ ide o záujem na konaní, treba konštatovať, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že v bode 62 napadnutého rozsudku rozhodol, že odvolatelia neboli osobne dotknutí z dôvodu, že ku dňu prijatia sporného rozhodnutia

nepristúpili k stavbe plavidiel uvedených v prílohe II tohto rozhodnutia, takže k tomuto dňu neboli vlastníkmi. Keďže totiž odvolatelia predložili jednotlivé žiadosti o zvýšenie bezpečnostnej tonáže týkajúcej sa plavidiel uvedených v tejto prílohe, stačí uviesť, že táto okolnosť je okolnosťou, ktorá ich môže v súlade s judikatúrou uvedenou v bode 36 tohto rozsudku vymedziť vzhľadom ku všetkým ostatným osobám, a tým ich individualizovať spôsobom obdobným tomu, akým boli individualizované osoby, ktorým bolo uvedené rozhodnutie určené.

42 Z toho, čo bolo uvedené vyššie, vyplýva, že napadnutý rozsudok treba zrušiť v rozsahu, v akom vyhlásil za neprípustné žaloby, ktoré mu predložili traja odvolatelia.

43 Podľa článku 61 Štatútu Súdneho dvora, ak je odvolanie dôvodné, Súdny dvor zruší rozhodnutie Súdu prvého stupňa. Súdny dvor môže potom sám právoplatne rozhodnúť o veci samej, ak to stav konania dovoľuje, alebo môže vec vrátiť Súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

44 Keďže to v prejednávanej veci skutkový stav konania dovoľuje, je potrebné aby Súdny dvor právoplatne rozhodol o návrhoch odvolateľov smerujúcich k zrušeniu sporného rozhodnutia.

45 Z preskúmavania procesných dokumentov predložených Súdu prvého stupňa vyplýva, že pokiaľ pripustíme prípustnosť žalôb podaných na Súd prvého stupňa odvolateľmi, nič neodlišuje posledných uvedených od ostatných 19 žalobcov, ktorých žaloby boli vyhlásené za prípustné. Všetky žaloby sa totiž týkali rovnakého predmetu a všetci žalobcovia, zastúpení rovnakými advokátmi, uviedli rovnaké žalobné dôvody.

46 Pokiaľ ide o žalobný dôvod, ktorý uplatnili žalobcovia pred Súdom prvého stupňa a ktorý vychádzal z nedostatku právomoci Komisie, pokiaľ ide o to, že v článku 1 ods. 2 sporného rozhodnutia použila kritérium, ktoré neupravuje uplatniteľné ustanovenia Spoločenstva, treba konštatovať z rovnakých dôvodov, aké sú uvedené v bodoch 100 až 134 napadnutého rozsudku, a predovšetkým v bodoch 105 a 108 až 110 uvedeného rozsudku, že článok 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413 nestanovuje žiadne obmedzenie, pokiaľ ide o vek plavidla, ktoré môže využiť zvýšenie kapacity v oblasti bezpečnosti a že pojem „zlepšenie" uvedený v tomto ustanovení neodkazuje na zlepšenie v prípade konkrétneho plavidla, ale v prípade celej flotily. Na účely zaistenia cieľa zachovať rybolovné zdroje vo vodách Spoločenstva, ktorý sleduje rovnaké rozhodnutie, teda nie je potrebné, aby nové plavidlá boli vylúčené z režimu stanoveného v uvedenom ustanovení.

47 Za týchto okolností je potrebné konštatovať, že Komisia tým, že v spornom rozhodnutí uplatnila kritériá neuvedené v právnej úprave použiteľnej v prejednávanej veci, prekročila svoje právomoci. Tomuto žalobnému dôvodu teda treba vyhovieť, a bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné dôvody uvedené odvolateľmi, treba sporné rozhodnutie zrušiť v rozsahu, v akom sa vzťahuje na plavidlá posledných uvedených.

O trovách

48 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe článku 118 toho istého rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže odvolatelia navrhli zaviazať Komisiu na náhradu trov konania, ktoré vynaložili tak v prvostupňovom konaní, ako aj v konaní o odvolaní, a Komisia nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu uvedených trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 13. júna 2006, Boyle a i./Komisia (T-218/03 až T-240/03) sa ruší jednak v rozsahu, v akom ním boli odmietnuté ako neprípustné žaloby pánov Flahertyho a Murphyho, ako aj spoločnosti Ocean Trawlers Ltd, smerujúce k zrušeniu rozhodnutia Komisie 2003/245/ES zo 4. apríla 2003, ktoré sa týka žiadostí doručených Komisii o zvýšenie cieľov viacročného usmerňovacieho programu IV v rámci zvýšenia bezpečnosti, zdokonalenia plavby na mori, zlepšenia hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok na plavidlách dlhších ako 12 m, jednak v rozsahu, v akom ním boli žalobcovia zaviazaní, aby znášali svoje vlastné trovy konania.**

2. **Rozhodnutie 2003/245 sa ruší v rozsahu, v akom sa vzťahuje na plavidlá pánov Flahertyho a Murphyho, ako aj spoločnosti Ocean Trawlers Ltd.**

3. **Komisia Európskych spoločenstiev je povinná nahradiť trovy konania vynaložené pánmi Flahertym a Murphym, ako aj spoločnosťou Ocean Trawlers Ltd, tak v prvostupňovom konaní, ako aj v konaní o odvolaní.**

Podpisy